

ارزیابی تاثیر مخاطرات ژئومورفولوژیک پسر وی آب دریای خزر بر گردشگری ساحلی

(مطالعه موردی شهر ساحلی گمیش تپه)

مسعود کله

دانشجوی دکتری جغرافیا- برنامه ریزی شهری، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران

محمد ابراهیم عفیفی

دکترای جغرافیا، استادیار گروه جغرافیا، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران (نویسنده مسئول)

afifi.ebrahim6353@gmail.com

مرضیه موغلی

دکترای جغرافیا، دانشیار گروه جغرافیا، واحد لارستان، دانشگاه آزاد اسلامی، لارستان، ایران

پذیرش: ۱۴۰۲/۶/۱۵

دریافت: ۱۴۰۱/۱۰/۱۱

چکیده

گردشگری سیستم پیچیده ای است که ابعاد مختلف زندگی انسانی (اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی زیست محیطی و کالبدی) را دربرمیگیرد. سواحل دریاها از جمله مناطقی است که، عوامل مختلفی آن را تحت تاثیر قرار میدهد. از جمله تغییرات اقلیمی، مداخلات انسانی، و تغییرات تراز دریا. یکی از سواحل که با تغییرات زیادی مواجه بوده، سواحل شرقی دریای خزر به ویژه سواحل شهرستان گمیشان است. با توجه به اهمیت موضوع، در این تحقیق به بررسی اثرات تغییرات تراز دریای خزر بر تغییرات تالاب بین المللی گمیشان و خط ساحلی پرداخته شد. همچنین از مدل رقومی ارتفاعی ۱۲/۵ متر، تصاویر ماهواره ای لندست و اطلاعات آماری مربوط به تغییرات تراز دریا بعنوان داده های تحقیق استفاده شد. ابزارهای مورد استفاده در تحقیق نیز شامل ARCGIS, ENVI و IDRISI برای اجرای مدل LCM بود. در این تحقیق، ابتدا تغییرات تراز آبی دریای خزر با استفاده از داده های آماری بررسی شد. سپس با استفاده از عکسهای ماهواره ای لندست، تغییرات خط ساحلی و تالاب بین المللی گمیشان بررسی و در ارتباط با نوسان های دریای خزر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بر اساس نتایج بدست آمده، در طی سالهای ۱۹۹۰ تا ۲۰۲۰، سطح دریای خزر ۵۱ سانتی متر کاهش یافت. همچنین خط ساحلی مورد مطالعه ۶۳۵۵/۵ متر پسر وی داشت و تالاب نیز با ۹۷ کیلومتر مربع کاهش وسعت مواجه شد. با توجه به موارد فوق، نوسانهای دریای خزر همراه با فعالیتهای انسانی از جمله سدسازی، از عوامل موثر بر تغییرات خط ساحلی و تالاب است. بنابراین برای هرگونه مدیریت و برنامه ریزی بایستی پایش مداوم تغییرات دوره ای خط ساحلی نیز مورد توجه قرار گیرد. پسر وی آب دریای خزر بر گردشگری ساحلی اثر نامطلوبی گذاشته بطوری که تاسیسات گردشگری ساحلی عملاً در خشکی و بافاصله زیاد از ساحل قرار گرفته است، این امر توجه به محاسبات دقیق در اجرای تاسیسات گردشگری از قبیل TCI قبل از شروع به ساخت را دوچندان میکند.

واژگان کلیدی: ساحل، تالاب، گمیشان، گمیش تپه، گردشگری، خزر

۱- مقدمه

خط ساحل یکی از مهمترین عارضه های خطی بر روی سطح زمین بوده که طبیعت پویا را نشان میدهد. (Winarso, et al, 2001). تعریف ایده آل خط ساحلی درحقیقت بیانگر خطی است که منطبق بر محل تلاقی فیزیکی خشکی و آب است. و در طول زمان نوسانهای متعددی دارد. (Kftan et al, 2018). تغییرات خطوط ساحلی یکی از مسائل مهم زیست محیطی است که مناطق ساحلی سراسر جهان را تحت تاثیر قرار میدهد. در واقع حدود هشتاد درصد از سواحل جهان بین یک سانتی متر تا ۱۰ متر در هر سال فرسایش می یابد. (Pilkly and hume, 2001).

با توجه به اینکه خطوط ساحلی، بخش زیادی از جمعیت جهان را در خود جای داده و تاسیسات زیادی در کنار آن استقرار یافته است، تغییرات خط ساحلی میتواند خسارتهای زیادی در این نواحی به همراه داشته باشد. تغییرات ساحلی میتواند ناشی از فرآیندها و عوامل طبیعی و انسانی باشد. با این حال فرآیندهای ساحلی اغلب تحت تاثیر فعالیتهای انسانی در سطح محلی یا جهانی قرار دارد. فرآیندهای طبیعی نیز میتواند توسط فعالیتهای انسانی تقویت یا تسریع شود. (MANC, 2013).

یکی از سواحل که با تغییرات زیادی مواجه شده، سواحل دریای خزر است. تغییرات سواحل خزر علاوه بر خط ساحلی، بر تالاب انزلی نیز تاثیرات زیادی داشته است. (YAMANI et al, 2011)، به طوری که در سالهای اخیر، تغییرات این تالاب به طور مستقیم متاثر از تغییرات تراز دریای خزر و تغییرات خط ساحلی بوده است. با توجه به توان بالای اکولوژی تالاب گمیشان، نوسانهای تراز دریای خزر اثرات زیانباری بر آن داشته است. که تداوم روند موجود میتواند وضعیت اکولوژی و اکو توریسمی این تالاب را با مشکلات جبران ناپذیری مواجه سازد. با توجه به اهمیت موضوع، در این پژوهش به بررسی اثرات نوسانهای تراز دریای خزر بر خط ساحلی و تالاب انزلی پرداخته شد. در مورد تغییرات تراز دریای خزر تحقیقات مختلفی صورت گرفته است. که از جمله آنها میتوان به پژوهش (Bruun ۱۹۶۲) اشاره کرد. او در این پژوهش، اثر افزایش تراز را بر فرسایش ساحل بررسی و روابطی برای آن ارائه کرد.

(kaplin و selivanov ۱۹۹۵) به بررسی اثرات نوسانهای دریای خزر بر مورفولوژی سواحل اطراف پرداختند. نتایج این تحقیق نشان داد که عکس العمل مورفولوژیکی مناطق ساحلی در مقابل نوسانهای سریع تراز آب دریای خزر، به صورت زیر آب رفتن تالابهای ساحلی، فرسایش شدید و ایجاد سدهای ماسه ای دیده میشود.

(Kroonenberg ۲۰۰۰)، به بررسی نوسانهای دریای خزر در زمینه ی عوامل اقلیمی پرداخت. نتایج این تحقیق نشان داد که دریای خزر هم زمان با افزایش درجه حرارت زمین، رفتار نوسانی متفاوتی را نسبت به اقیانوسها و دریاهای آزاد نشان می دهد و گاه سرعت این نوسانها، بیش از صد برابر سرعت نوسانهای دریاهای آزاد بوده است. (Kakroodi و همکاران، ۲۰۱۲) به بررسی تغییرات شدید تراز آب دریای خزر در دوره ی هولسن در سواحل ایران پرداختند و مشخص کردند که با پایین رفتن سطح اساس، زیانه ی ماسه ای رشد می کند. و با بالا رفتن سطح آب، این زیانه به صورت جزایری درمی آید.

(نادری و همکاران، ۲۰۱۴)، تغییرات سطح دریای خزر در اواخر دوره ی هولسن و تاثیر آن بر تکامل ساحل را بررسی کردند. نتایج این تحقیق نشان داد که مهاجرت سریع زیانه ماسه و توسعه محیطهای شور، پاسخ منطقه ساحلی به تغییرات سریع سطح دریا است.

(اقتصادی، زاهدی، ۱۳۹۰)، نقش عوامل اقلیمی را در تغییرات تراز دریای خزر بررسی کردند. بر اساس نتایج این تحقیق، افزایش بارش و کاهش تبخیر در ساحل جنوبی دریای خزر می تواند نقش مهمی در افزایش تراز دریا داشته باشد.

(عطایی و همکاران، ۲۰۱۶)، تغییرات تراز آب دریای خزر در بازه های زمانی مختلف، بسیار زیاد بوده است؛ این تغییرات در دوره هایی کاهش و در دوره هایی نیز افزایشی بوده است. از آن جایی که تغییرات تراز آب دریای خزر در کوتاه مدت عموماً مقدار زیادی است، پیش روی و پس روی خطوط ساحلی نیز در اثر کاهش و افزایش تراز آب دریا به مراتب زیاد خواهد بود؛ بنابراین بررسی و پیش بینی تغییرات خطوط ساحلی در دریای خزر بسیار مهم است. جهت پیش بینی تغییرات خطوط ساحلی، بروون تئوری خود را تحت عنوان **Bruun rule** ارائه داده است؛ این قانون وابسته به پارامترهای افزایش تراز آب دریا، عمق پایانی، فاصله عمق پایانی تا خط ساحل و ارتفاع حداکثر بالاروی آب بر روی ناحیه ساحلی در اثر امواج است. همچنین رزاتی و همکارانش در جهت بهبود پیش بینی های قانون بروون، انتقال رسوب ساحلی را در آن لحاظ نمودند که نتایج مطلوب تری را حاصل نمود.

(خوشروان و وفایی، ۲۰۱۶)، به بررسی نوسانهای سطح تراز آب دریای خزر در گذشته، حال و آینده پرداختند. نتایج این تحقیق نشان داد که عوامل اقلیمی، مهمترین علت تغییر سطح تراز آب طی دوره ی هولوسن است. طی دوره پلیستوسن پایانی تا انتهای هولوسن، سطح تراز آب حدود ۱۵۰ متر تغییر کرده است و در صورت تداوم روند گرمایش زمین، تخمین زده می شود که تا سال ۲۱۰۰ سطح تراز این آب بیش از ۵/۳ متر کاهش یابد.

(ثروتی و همکاران، ۲۰۱۵) به بررسی تاثیر نوسانهای سریع سطح تراز آب دریای خزر بر سواحل جزیره سدی میانکاله پرداختند. در این تحقیق از تصاویر ماهواره لندست استفاده و با استفاده از آن تغییرات تراز دریای خزر در طی سالهای ۱۳۷۴ تا ۱۳۹۶ ارزیابی شد. براساس نتایج حاصل شده، میزان پسروی دریای خزر ۸/۶ سانتی متر برآورد شده است. **Khoshrovan** (۲۰۲۰)، به بررسی تغییرات مکانی و زمانی زیستگاههای ساحلی خلیج گرگان تحت تاثیر نوسانهای دریای خزر پرداخت. در این تحقیق از تصاویر ماهواره لندست استفاده و نوسانهای دریای خزر در طی سالهای ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۹ محاسبه شد. نتایج این تحقیق بیانگر کاهش ۱۵۰ سانتی متری سطح دریای خزر در این دوره ی زمانی است.

در مورد تغییرات خط ساحلی نیز تحقیقات مختلفی صورت گرفته است که از جمله آنها میتوان به **Ala** و همکاران (۲۰۱۱) اشاره کرد. که به بررسی تغییرات خط ساحلی مناطق دلتایی رودخانه زرد در چین در طی سالهای ۱۹۷۶ تا ۲۰۰۵ پرداختند. براساس نتایج حاصل شده، نتایج تحقیق بیانگر آن است که روند فرسایشی خط ساحلی از سال ۱۹۷۶ تا ۱۹۹۶، سریع و از سال ۱۹۹۶ به بعد آهسته بوده است.

Chenthamilsevlan و همکاران (۲۰۱۳)، در تحقیقی به بررسی تغییرات خط ساحلی کارتاکای هند پرداختند. براساس نتایج به دست آمده، میزان تغییرات خط ساحلی به طور میانگین حدود ۱/۵ متر در سال بود. **Jonah** (۲۰۱۶)، به بررسی تغییرات خط ساحلی بخشی از سواحل غنا در طی سالهای ۱۹۷۴ تا ۲۰۱۲ پرداخت. براساس نتایج حاصل شده، خطوط ساحلی مورد مطالعه بین ۰/۶۷ تا ۱/۱۴ متر در سال جابه جایی داشت.

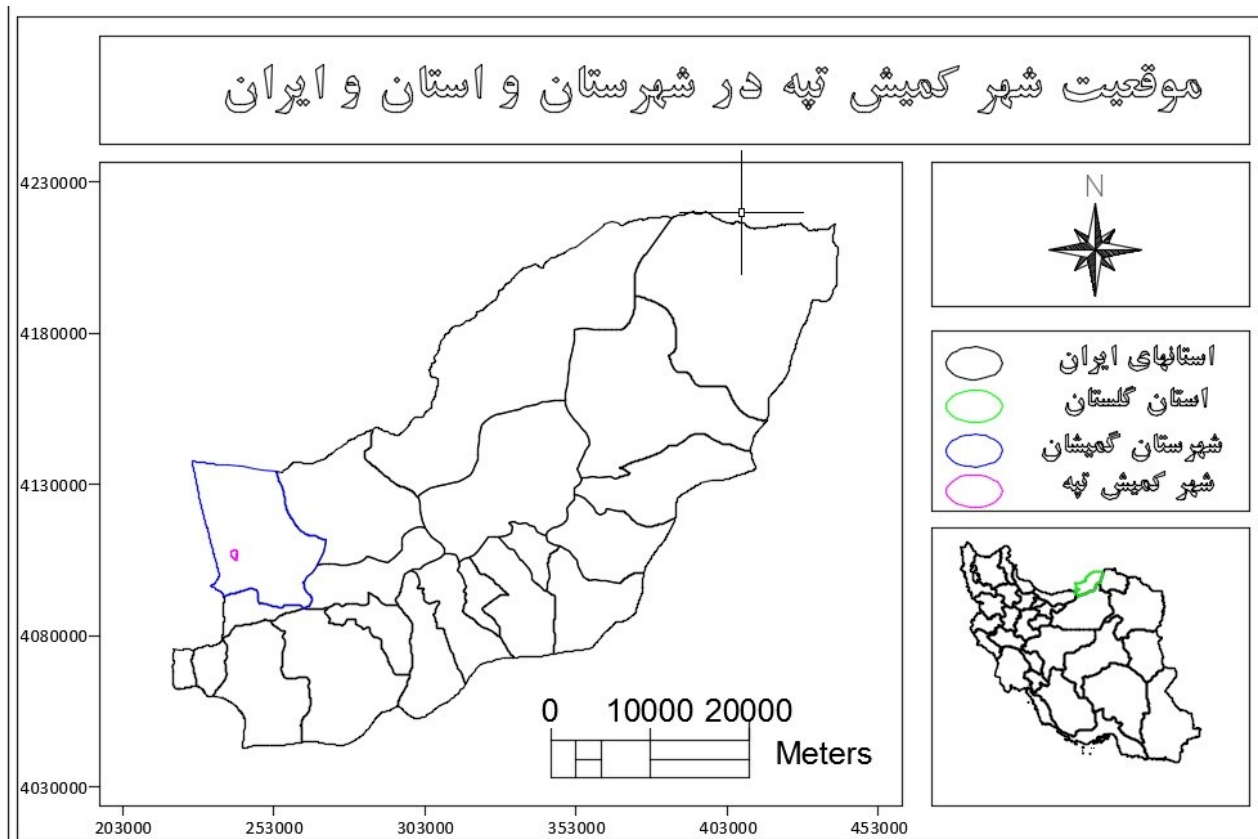
Kermani و همکاران (۲۰۱۶)، نیز به بررسی و تحلیل تغییرات ساحلی در سواحل الجزایر شرقی پرداختند. براساس نتایج حاصل شده، میانگین تغییر خط ساحلی این منطقه ۰/۴۵۹ متر در سال بود. **Esmail** و همکاران (۲۰۱۹) به ارزیابی و پیش بینی تغییرات ساحلی با استفاده از تصاویر ماهواره ای، در ساحل دامیتا مصر پرداختند. **Yamani** و همکاران (۲۰۱۹)، تغییرات دوره ای خط ساحلی در پاره ای نقاط به ویژه در مصب رودها که حجم رسوب گذاری در آن بیشتر است نسبتاً بالاست؛ بطوریکه حداکثر پیشروی خط ساحلی، حدود

۷۷۰ متر در نزدیکی مصب رود گز اندازه گیری شد. Ahmadi و همکاران (۲۰۱۴)، به بررسی جریان تغییرات خط ساحلی در بندر دیر استان بوشهر پرداختند. براساس نتایج حاصل شده، میانگین تغییرات صورت گرفته در طی سالهای ۱۹۸۷ تا ۲۰۰۶، ۶۴۱ متر بود. Negahban و همکاران (۲۰۱۶)، تغییرات خط ساحلی چابهار تا بندر تنگ را در طی سالهای ۱۹۸۸ تا ۲۰۱۵ بررسی کردند. Ebadati و همکاران (۲۰۱۵) نیز به بررسی جریان تغییرات خط ساحلی بندر عسلویه تا بندر دیر پرداختند. براساس نتایج بدست آمده، در طی این دوره زمانی بخش زیادی از کاربری پوشش گیاهی به کاربری انسان ساخت تبدیل شده و کاربری انسان ساخت نیز به سمت ساحل پیشروی کرده است. همچنین Shayan و Yali (۲۰۲۰)، به ارزیابی جریان تغییرات پوشش زمین در نوار ساحلی عسلویه - شیرینو پرداختند. نتایج تحقیق آنها نشان داد که در طی سالهای ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۹، مقدار ۲/۱۱ کیلومتر از دریا به خشکی تبدیل شد. در راستای پژوهشهای پیشین، هدف از تحقیق حاضر ارزیابی تغییرات تراز دریای خزر در طی سالهای اخیر بررسی و ارتباط این تغییرات با تغییرات خط ساحلی و تالاب گمیشان است.

۲- منطقه مورد مطالعه

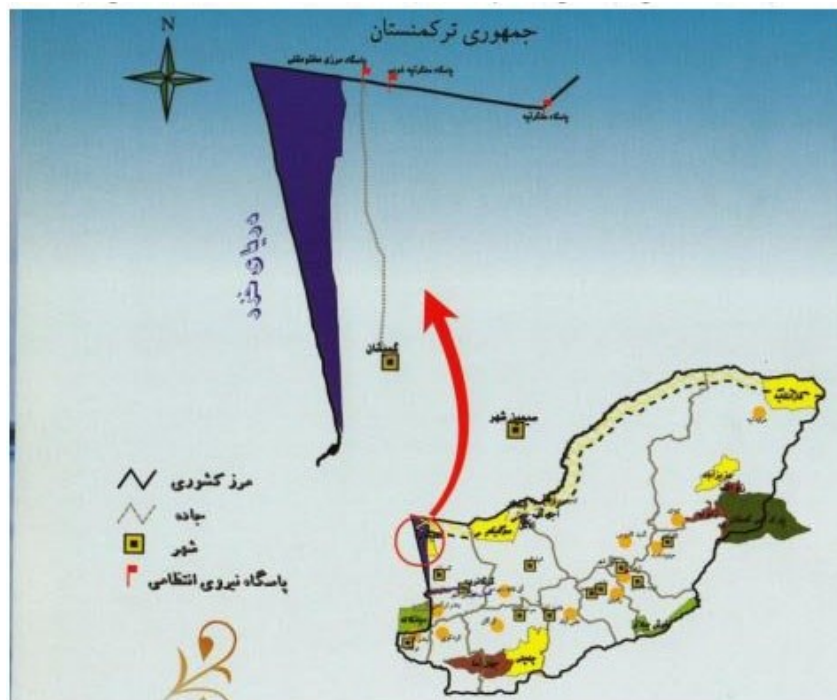
شهرستان گمیشان به مرکزیت شهر گمیش دپه یکی از شهرستان های ۱۴ گانه استان گلستان می باشد. این شهر در شمالی ترین قسمت حاشیه شرقی دریای خزر قرار دارد و از طرف شمال به کشور ترکمنستان، از جنوب به بندر ترکمن، از شرق به آق قلا و از طرف غرب به دریای خزر ختم می شود، این شهر با بندر ترکمن حدود ۱۹/۵ کیلومتر فاصله دارد. کمیش دپه در سال ۸۸ از شهرستان ترکمن جدا شده و «شهرستان گمیشان» نامیده شد. این شهرستان از نظر موقعیت جغرافیایی بین ۵۳ درجه و ۵۴ دقیقه تا ۵۴ درجه و ۲ دقیقه عرض شمالی در ساحل شرقی دریای خزر قرار دارد. نام محلی شهر کمیش دپه از واژه ترکمنی گمیش دَفه گرفته شده و به معنی «تپه نقره ای» است. این شهر یکی از قدیمی ترین شهرهای ترکمن نشین شمال ایران می باشد که پیشینه تاریخی کهنی دارد. ۱۰۰٪ جمعیت شهر را ترکمن ها تشکیل می دهند. شهر کمیش تپه مرکز شهرستان گمیشان ۴۵ کیلومتر با گرگان مرکز استان گلستان فاصله دارد. این تحقیق در پائیز سال ۱۴۰۰ انجام گردید. تالاب بین المللی گمیشان در کناره ی غربی این شهر قرار دارد. که بخشی از ارکان مدیریت شهری گمیش تپه را تحت تاثیر قرار میدهد، از جمله صنعت پویای گردشگری ساحلی، گردوغبار ناشی از خشک شدن بخشی از تالاب، وجود پرندگان مهاجر در تالاب در فصول مهاجرت.

شکل ۱: موقعیت جغرافیایی شهرستان گمیشان، شهر گمیش تپه

۲-۱ موقعیت جغرافیایی تالاب بین المللی گمیشان :

تالاب بین المللی گمیشان با ۲۰۰۰۰ هکتار وسعت در محدوده ای به طول جغرافیایی ۵۳ درجه و ۵۴ دقیقه و ۳۴ ثانیه و ۵۳ درجه و ۵۸ دقیقه ۵۴ ثانیه و عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۹ دقیقه و ۹ ثانیه و ۳۷ درجه و ۲۰ دقیقه و ۲ ثانیه قرار دارد. ضلع جنوب تالاب بین المللی گمیشان به رودخانه محافظت شده گرگان رود محدود می‌رود. طی سالهای اخیر به علت تغییر مداوم در سطح آب دریا در نوار ساحلی مرز شرقی تالاب همواره دستخوش تغییر بوده است. تا آنجا که ضلع شرقی تالاب چهره ای کاملاً نیمه بیابانی دارد. در شمال نیز تالاب گمیشان مسافتی پس از نوار مرزی در خاک کشور ترکمنستان ادامه یافته و در حقیقت شاخه شمالی رودخانه اترک تعیین کننده مرز شمالی این تالاب است.

موقعیت جغرافیایی تالاب بین المللی گمیشان

شکل شماره ۲: موقعیت جغرافیایی تالاب بین المللی گمیشان

۲-۲-نگرش کلی:

تالاب گمیشان منطقه وسیعی از اراضی غرقابی شور و کم عمق میباشد که در دسته تالابهای دریایی قرار میگیرند و از نوع تالابهای J است. تالاب گمیشان برای طیف وسیعی از پرندگان مهاجر آبی زمستان گذران و جوجه آور اهمیت بسیار زیادی دارد. بخشی از تالاب به وسعت ۱۴۰۰۰ هکتار از سال ۱۳۷۶ به عنوان منطقه شکار ممنوع مدیریت میشود. این تالاب به علت داشتن معیارهای (۳، ۱، ۳، ۷، ۶، a6) : a7، a9، 9c در سال ۱۳۸۰ به عنوان تالاب با اهمیت بین المللی در کنوانسیون جهانی حفاظت از تالابها(رامسر، ۱۹۷۱) به ثبت رسیده است

۳-مواد و روش ها

در این پژوهش به منظور دستیابی به اهداف مورد نظر، از نقشه های توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰، نقشه های زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰، مدل رقومی ارتفاعی ۱۲/۵ متر، تصاویر ماهواره لندست و اطلاعات آماری مربوط به تغییرات تراز دریا و وضعیت اقلیمی منطقه به عنوان داده های تحقیق استفاده شد. ابزارهای مورد استفاده در تحقیق شامل نرم افزارهای ArcGIS و ENVI برای تهیه نقشه های مورد نظر و تحلیل تصاویر و نرم افزار IDRISI برای آنالیز تغییرات زمانی رخ داده در خط ساحلی و تالاب گمیشان است. همچنین از مدل تغییر کاربری

زمین (LCM) برای تجزیه و تحلیل اطلاعات تغییرات کاربری اراضی و شناسایی تغییرات رخ داده در خط ساحلی و تالاب گمیشان استفاده شد. این پژوهش متناسب با اهداف مورد نظر در چند مرحله انجام شد که در ادامه شرح داده خواهد شد.

- مرحله اول: در این مرحله بر مبنای اطلاعات آماری ایستگاه تراز سنجی بندر ترکمن، میانگین تراز دریای خزر در طی سالهای ۱۹۹۰ تا ۲۰۲۰ محاسبه و به این صورت، روند تغییرات صورت گرفته در طی این دوره زمانی ارزیابی شد.
- مرحله دوم: به منظور بررسی تغییرات تالاب گمیشان، از تصاویر ماهواره لندست استفاده شد. (جدول ۱) و بر مبنای آنها تغییرات این تالاب در طی سالهای ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۵، ۲۰۰۰، ۲۰۰۵، ۲۰۱۰، ۲۰۱۵ و ۲۰۲۰ ارزیابی شد. در این مرحله ابتدا نقشه های کاربری اراضی تهیه شد. سپس به منظور تجزیه و تحلیل تغییرات رخ داده، نقشه های تهیه شده به نرم افزار IDRIS وارد و با استفاده از مدل (LCM) به تجزیه و تحلیل این تغییرات در طی دوره های زمانی مورد مطالعه پرداخته شد.

جدول ۱: مشخصات تصاویر مورد استفاده

ردیف	تاریخ	ماهواره	سنجنده
۱	۱۹۹۰/۰۶/۱۱	لندست ۵	TM
۲	۱۹۹۵/۰۶/۲۵	لندست ۵	TM
۳	۲۰۰۰/۰۶/۳۰	لندست ۷	ETM
۴	۲۰۰۵/۰۶/۲۸	لندست ۷	ETM
۵	۲۰۱۰/۰۷/۱۲	لندست ۷	ETM
۶	۲۰۱۵/۰۶/۱۶	لندست ۸	OLI
۷	۲۰۲۰/۰۶/۱۳	لندست ۸	OLI

- مرحله سوم: ابتدا با استفاده از تصاویر ماهواره لندست و تصاویر گوگل ارث، تغییرات خط ساحلی بررسی شد. بدین صورت که با استفاده از تصاویر ماهواره لندست، نقشه پهنه آبی و خشکی تهیه و بر مبنای آن خط ساحلی محدوده در طی دوره زمانی مورد مطالعه ترسیم شد. در ادامه نیز به منظور تصحیح خط ساحلی، از نرم افزار گوگل ارث استفاده شد. و در نهایت بر مبنای آن، نقشه نهایی خطوط ساحلی منطقه در طی سالهای ۱۹۹۰، ۱۹۹۵، ۲۰۰۰، ۲۰۰۵، ۲۰۱۰، ۲۰۱۵ و ۲۰۲۰ تهیه شد.
- مرحله چهارم: پس از بررسی تغییرات صورت گرفته در تراز دریا، تالاب گمیشان و خط ساحلی، در این مرحله به تحلیل روابط بین تغییرات پرداخته شد.

۴- یافته ها (نتایج)

۴-۱- تغییرات سطح تراز دریای خزر در طی سالهای اخیر

در این پژوهش به منظور بررسی تغییرات تراز دریای خزر، از اطلاعات مربوط به ایستگاه تراز سنجی بندر ترکمن در طی سالهای ۱۹۹۰ تا ۲۰۲۰ استفاده شد. نتایج ارزیابی این تغییرات نشان داد که در یک روند کلی، سطح دریای خزر با پیروی مواجه بوده است. (جدول ۱). در واقع، سطح تراز دریای خزر در سال ۱۹۹۰، ۲۶/۷۲- متر بود که این میزان در سال ۲۰۲۰ به ۲۷/۲۳- متر افزایش یافت، بر این اساس، سطح دریا در طی این دوره ی زمانی حدود ۵۰ سانتی متر پایین رفته است. نتایج

تجزیه و تحلیل روند تغییرات صورت گرفته بیانگر این است که تراز سطح دریا از سال ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۵ مثبت بوده و در طی این دوره حدود یک متر بالا آمده است. از سال ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۰، سطح دریا حدود چهار سانتی متر پایین رفته است. از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۵ نیز دوباره سطح دریا به میزان ۱۰ سانتی متر بالا آمده است. و از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۲۰، روند کاهشی داشته است. به طوری که در طی این دوره ۱۲۰ سانتی متر پایین رفته است.

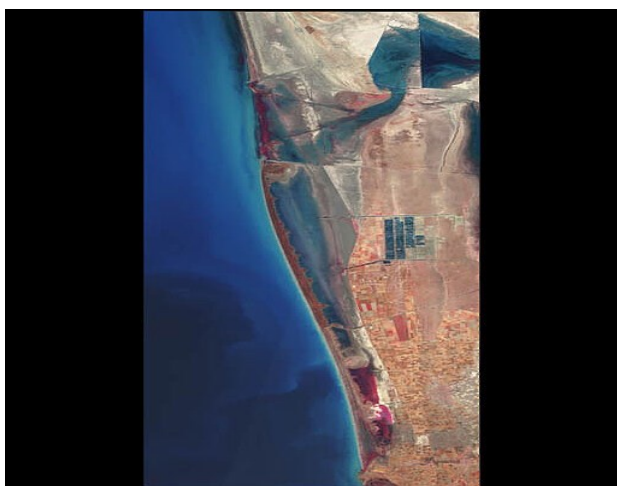
جدول ۲- تغییرات تراز سطح دریای خزر در طی سالهای ۱۹۹۰ تا ۲۰۲۰ (منبع: ایستگاه تراز سنجی بندرانزلی)

سال	سطح تراز	سال	سطح تراز
۱۹۹۰	-۲۶/۷۲	۲۰۰۶	-۲۶/۰۶
۱۹۹۱	-۲۶/۳۷	۲۰۰۷	-۲۶/۰۶
۱۹۹۲	-۲۶/۱۹	۲۰۰۸	-۲۶/۱۵
۱۹۹۳	-۲۶/۰۷	۲۰۰۹	-۲۶/۱۹
۱۹۹۴	-۲۵/۸۳	۲۰۱۰	-۲۶/۳۳
۱۹۹۵	-۲۵/۷۵	۲۰۱۱	-۲۶/۵۱
۱۹۹۶	-۲۵/۹۴	۲۰۱۲	-۲۶/۵۸
۱۹۹۷	-۲۶/۰۹	۲۰۱۳	-۲۶/۶۱
۱۹۹۸	-۲۶/۰۸	۲۰۱۴	-۲۶/۶۹
۱۹۹۹	-۲۶/۰۸	۲۰۱۵	-۲۶/۸۹
۲۰۰۰	-۲۶/۱۴	۲۰۱۶	-۲۷/۰۱
۲۰۰۱	-۲۶/۲۳	۲۰۱۷	-۲۶/۹۷
۲۰۰۲	-۲۶/۲۶	۲۰۱۸	-۲۷/۰۵
۲۰۰۳	-۲۶/۱۹	۲۰۱۹	-۲۷/۱۸
۲۰۰۴	-۲۶/۱۱	۲۰۲۰	-۲۷/۲۳
۲۰۰۵	-۲۶/۰۴		

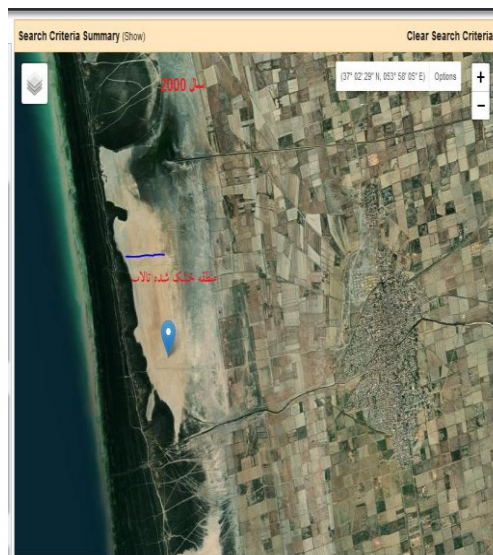
۲-۴- ارزیابی تغییرات تالاب بین المللی گمیشان

یکی از اهداف تحقیق، ارزیابی میزان تغییرات آبی تالاب بین المللی گمیشان است. که برای این منظور از تصاویر ماهواره لندست مربوط به سالهای ۱۹۹۰، ۱۹۹۵، ۲۰۰۰، ۲۰۰۵، ۲۰۱۰، ۲۰۱۵، و ۲۰۲۰ استفاده شد.

شکل (۳) پهنه آبی تالاب بین المللی گمیشان سال ۱۹۹۵ (ماهواره لندست شکل (۴) پهنه آبی تالاب بین المللی

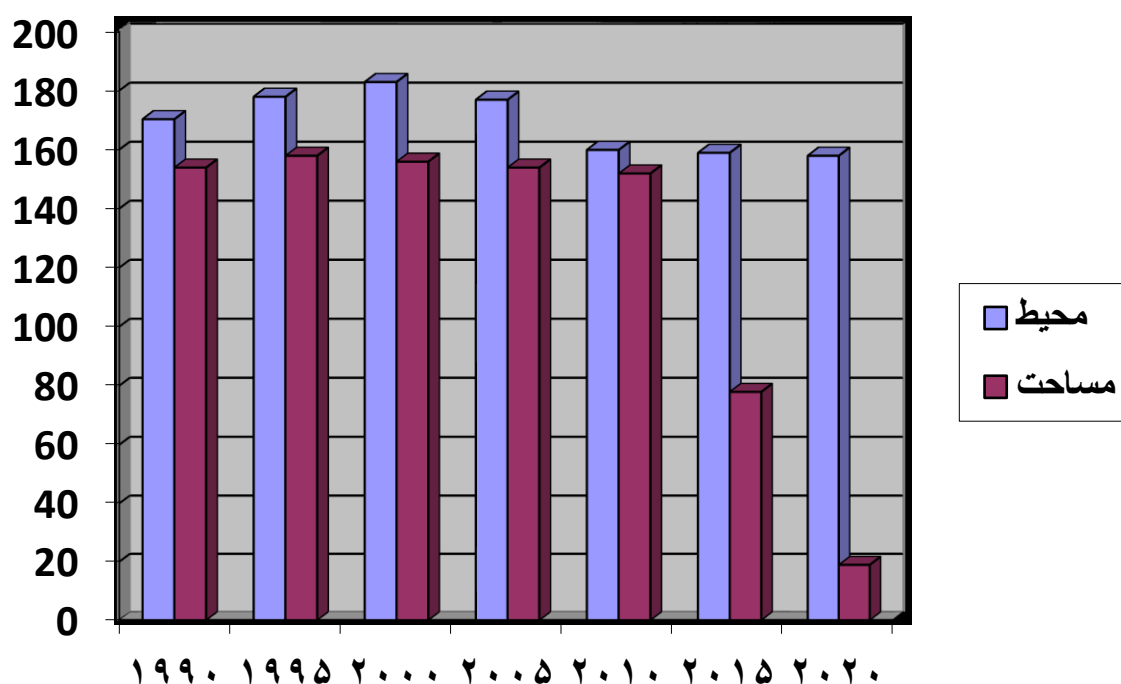
گمیشان (لندست) (۱۹۹۰)

شکل ۶- سال ۲۰۰۵ موقعیت تالاب گمیشان (۲۰۰۵)

شکل ۵- پهنه آبی تالاب گمیشان سال ۲۰۰۰ (لندست)

پس از تهیه عکسهای تالاب گمیشان از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۲۰ (شکل) براساس بررسی ها محدوده تالاب مشخص شد. تالاب گمیشان در طی این سالها فراز و فرودهای زیادی داشته است. بطوریکه در سال ۱۹۹۰ حدود ۱۷۷ کیلومتر مربع وسعت داشته (پهنه آبی) و این میزان در سال ۱۹۹۵ به بیشترین مقدار خود یعنی در حدود ۱۷۷ کیلومتر مربع رسیده است. پس از این سال روند کاهشی آن شروع شده و در سال ۲۰۲۰ کاملا خشک شده است. (تصویر شماره ۱). تالاب بین المللی گمیشان طی ۳۰ سال از ۱۷۷ کیلومتر مربع به پایتترین حد خود در مرزهای داخل کشور ایران (سواحل گمیشان) رسیده و در طی چندسال تبخیرهم کاملا خشک شده و باعث تغییر اکوسیستم منطقه و کاهش چشمگیر حضور پرندگان مهاجرگردیده است.

نمودار شماره ۱- نمودار تغییرات محیط و مساحت تالاب گمیشان از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۲۰

بررسی تغییرات تالاب گمیشان بیانگر این است که، بیشترین میزان تغییرات صورت پذیرفته بیم سالهای ۲۰۰۵ تا ۲۰۲۰ بوده است. که در این سالها به تدریج تالاب در سواحل شهرستان گمیشان به طور محسوسی کاهش یافته و در بخش غربی و داخل مرزهای ایران به پهنه خشک تبدیل شده است. و همچنین سایر کناره های این تالاب نیز با پسروی همراه بوده بطوریکه مساحت تالاب در سواحل گمیشان تا سال ۲۰۲۰ کاملا خشک شده است. (تصویر ۷).

شکل ۷- تالاب خشک شده گمیشان

۳-۴- ارزیابی تغییرات خط ساحلی گمیشان

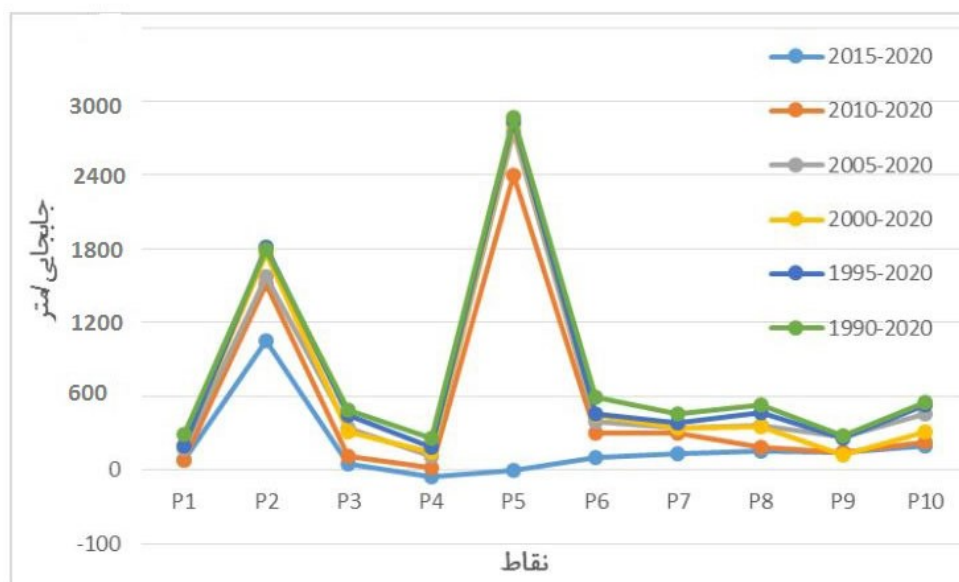
در این پژوهش پس از تهیه تصاویر و اجرای پیش پردازش های لازم، ابتدائاً نقشه پهنه ی آبی و خشکی با استفاده از تصاویر ماهواره لندست تهیه و بر مبنای آن، خط ساحلی محدوده در طی دوره ی زمانی مورد مطالعه ترسیم گردید. سپس با هدف تعیین و تصحیح خط ساحلی از برنامه گوگل ارث استفاده کردیم و بر مبنای آن، نقشه ی نهایی خطوط ساحلی منطقه طی سالهای ۱۹۹۰ الی ۲۰۲۰ تهیه گردید. پس از ترسیم خطوط ساحلی در طی دوره های زمانی مورد مطالعه، به منظور ارزیابی تغییرات صورت گرفته و عوامل موثر بر آن، ۶ نقطه بر حسب میزان و نوع تغییرات صورت گرفته به عنوان نقاط کنترل و ارزیابی انتخاب شد. سپس بر اساس آن عوامل موثر در تغییر خط ساحلی منطقه مورد مطالعه بررسی شد.

۴-۴- جمع بندی میانگین تغییرات تالاب گمیشان

بررسی وضعیت تغییرات صورت گرفته در نقاط کنترل نشان میدهد که خط ساحلی منطقه مورد مطالعه با تغییرات زیادی همراه بوده است. با توجه به اینکه در این پژوهش تمامی خطوط ساحلی تالاب محدوده دریا دوره زمانی مورد نظر ترسیم شده است؛ بنابراین، میانگین تغییرات صورت گرفته در طی هر دوره محاسبه شده که برای این منظور، میزان جابه جایی خط ساحلی تالاب در دوره های زمانی مختلف نسبت به خط ساحلی تالاب در سال ۲۰۲۰ محاسبه شد. (جدول ۴ و شکل ۸). بر اساس نتایج حاصل شده، میانگین تغییرات خط ساحلی تالاب در محدوده مطالعاتی از سال ۱۹۹۰ تا سال ۲۰۲۰ حدود ۳۰۰۰ متر بود. به طوریکه این خط در طی سالهای ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰ در حدود ۱۰۰۰ متر به سمت دریا پسروی داشته است. همچنین در طی سالهای ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ حدود ۸۰۰ متر و در سالهای ۲۰۰۵ تا ۲۰۲۰ حدود ۱۲۰۰ متر به سمت دریا پسروی داشته و تالاب به محوطه خشک تبدیل شده است. بر این اساس نتایج ارزیابی ها نشان میدهد که میانگین تغییرات (پس روی) سواحل در محدوده سالهای مطالعاتی، تالاب گمیشان سالانه ۱۰۰ متر پس روی داشته است. که البته علل این پسروی ها در مطالعات جداگانه بایستی بررسی گردد. که بیشترین مقدار پسروی بین سالهای ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۰ میباشد.

جدول ۴: میانگین پسروری آب تالاب گمیشان نسبت به سال ۲۰۲۰

ردیف	دوره	میانگین جابجایی
۱	۲۰۲۰ تا ۲۰۱۵	۱۲۰
۲	۲۰۲۰ تا ۲۰۱۰	۸۰۰
۳	۲۰۲۰ تا ۲۰۰۵	۱۲۰۰
۴	۲۰۲۰ تا ۲۰۰۰	۱۵۰۰
۵	۲۰۲۰ تا ۱۹۹۵	۲۲۰۰
۶	۲۰۲۰ تا ۱۹۹۰	۳۰۰۰

شکل ۸: نمودار میانگین تغییرات خطوط ساحلی نسبت به خط ساحلی سال ۲۰۲۰

در این پژوهش به منظور تجزیه و تحلیل مکانی تغییرات خط ساحلی، از مدل CM استفاده شد. در واقع پس از تهیه نقشه خطوط ساحلی در طی دوره های زمانی مختلف و وارد کردن اطلاعات به نرم افزار IDRISI، میزان تغییرات صورت گرفته در مناطق مختلف خط ساحلی محدوده تهیه شد. (شکل ۹). براساس نتایج حاصل شده، بیشترین میزان تغییرات در محدوده سواحل گمیشان صورت گرفته است. در واقع به دلیل تغییرات اقلیمی و فعالیتهای انسانی، بخصوص در سالهای اخیر، روند توسعه خشکی به سمت دریا سرعت بیشتری گرفته است. که دلایل این مساله تحقیق و بررسی جداگانه ای را میطلبد. چون در سواحل گمیشان ساخت و ساز انسانی کمتر و در برخی مناطق صفر هستش بنابراین به نظر میرسد که تغییرات اقلیمی و یا فعالیتهای انسانی در بالادست رودخانه گرگان رود از عوامل تاثیر گذار بوده باشد.

جدول ۵: میانگین تغییرات خطوط ساحلی دریا نسبت به سال ۲۰۲۰

ردیف	دوره	میانگین جابجایی
۱	۲۰۲۰ تا ۲۰۱۵	۳۰/۸
۲	۲۰۲۰ تا ۲۰۱۰	۸۷/۹
۳	۲۰۲۰ تا ۲۰۰۵	۱۱۲/۹
۴	۲۰۲۰ تا ۲۰۰۰	۱۱۳/۳
۵	۲۰۲۰ تا ۱۹۹۵	۱۲۶/۵
۶	۲۰۲۰ تا ۱۹۹۰	۱۳۵/۴

پس از مقایسه دوه دو تغییرات صورت گرفته در تراز آب سطح دریا، عقب نشینی سواحل و دگرگونی انجام شده در تالاب گمیشان، این تغییرات با هم بررسی گردید. نتایج بدست آمده از این تغییرات مرتب بودن مستقیم آنها را نشان میدهد. براساس نتایج بدست آمده سطح آب دریای خزر در طی سالهای ۱۹۹۰ تا ۲۰۲۰ تقریباً ۵۱ سانتی متر کاهش یافته است. و خط ساحلی دریا ۶۳۵۵/۵ متر عقب نشینی داشته است. تالاب گمیشان با ۳۰۰۰ متر عقب نشینی در حدود ۹۷ کیلومتر مربع کاهش داشته و در سواحل گمیشان تقریباً خشک شده است. بررسی مقدماتی علل تغییرات صورت گرفته نشان دهنده ی این است که عوامل متعددی در پایین رفتن سطح آب دریای خزر نقش داشته از جمله میتوان به تغییرات اقلیمی، کاهش ورودی آب رودخانه ها به دریا که از عوامل اصلی محسوب میشوند. کاهش سطح آب دریا باعث کاهش وسعت آب تالاب شده است. به این دلیل که تغییرات صورت گرفته در سطح آب دریا ارتباط مستقیمی با کاهش سطح تالاب دارد. بنابراین میتوان گفت که کاهش سطح تراز آب دریا عامل اصلی تغییرات تالاب گمیشان بوده است که این امر در پسروری خط ساحلی گمیشان و تغییرات آن نقش مهم و موثری داشته است.

۵- نتیجه گیری:

نوسانات آب دریای خزر در طی ۳۰ سال گذشته تغییرات زیادی را در خط ساحلی و تالاب بین المللی گمیشان بوجود آورده است. که این امر سبب شده در این زمینه تحقیقات متعددی انجام گردد. در این تحقیق و بررسی، به کنکاش تغییرات تالاب بین المللی گمیشان و ارتباط آن با تغییرات سطح آب دریای خزر پرداخته شد. براساس نتایج بدست آمده، سطح آب دریای خزر از سال ۱۹۹۰ تا سال ۲۰۲۰ میلادی ۵۱ سانتی متر کاهش داشته است. پایین آمدن سطح دریا همگام با اثرات زیست محیطی، تغییرات زیادی را در تالاب گمیشان و خط ساحلی بوجود آورده است. در واقع روند کاهشی سطح آب دریای خزر سبب شده است که سطح تالاب نیز کاهش یافته و در نتیجه مساحت تالاب کم شده و در سواحل گمیشان کاملاً خشک شود. این امر اثر مستقیم کاهش سطح دریا را نشان میدهد. هرچند عوامل انسانی هم در این تغییرات نقش مهمی داشته است. روند کاهشی سطح دریای خزر سبب شده تا پسروری خط ساحلی در منطقه مورد مطالعه با سرعت بیشتری انجام گیرد. بطوریکه در طی دوره زمانی سی ساله خط ساحلی گمیشان به طول ۱۳۰ کیلومتر به طور میانگین ۱۳۵ متر پسروری داشته است. که بخشی از این پسروری به دلیل کاهش سطح آب دریا بوده است و بخشی دیگر دخالت عوامل انسانی میباشد. با توجه به موارد بیان شده نوسانات دریای خزر در کنار تاثیر بر فعالیتهای اقتصادی، انسانی، از عوامل تاثیر گذار بر تغییر

خط ساحلی و تالاب بین المللی گمیشان است. بنابراین برای مدیریت تاثیرات اقتصادی، انسانی و زیست محیطی صورت گرفته ناشی از این تغییرات، تحلیل و پایش مداوم این تغییرات صورت پذیرفته امری ضروری است. خشک شدن تالاب تاثیر زیادی بر پایداری گردشگری ساحلی در شهر گمیش تپه گذاشته است. بطوریکه از تعداد گردشگران ورودی به این شهر بصورت محسوسی کاسته است. وبالطبع کاهش گردشگران تاثیر مستقیم در اقتصاد و معیشت ساحل نشینان میگذارد. بنابراین پیشنهاد میگردد که در ساخت و ایجاد تاسیسات گردشگری ساحلی، مسئله پسروری آب دریای خزر را مد نظر قرار داده و براساس مطالعات و محاسبات دقیق، انجام گردد.

منابع و ماخذ:

- ۱- احمدی، محمود، رامشت، محمد حسین، درفشی، خه بات، ۱۳۹۳، بررسی روند تغییرات خط ساحلی با استفاده از تکنیک‌های سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی، مطالعه موردی: ساحل شهرستان بندر دیر، خلیج فارس، فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، شماره ۲۵، سال، صص ۶۳-۷۴
- ۲- اقتصادی، شه میر، زاهدی، رفیعه، ۱۳۹۰، مطالعه عوامل تاثیر گذار بر نوسانات تراز آب خزر جنوبی، مجله علوم و فنون دریایی ایران، صص ۲۳-۳۷
- ۳- خوشروان، همایون و وفایی، بشرا، ۱۳۹۵، نوسانات سطح تراز آب دریای خزر (گذشته، حال و آینده)، هجدهمین همایش صنایع دریایی، جزیره کیش، <https://civilica.com/doc/564778>
- ۴- شرکت آب منطقه ای استان گلستان، گزارش مطالعات شناسایی و ارائه راهکارهای اضطراری نجات خلیج گرگان و تالاب میانکاله، آبان ۱۳۹۹
- ۵- رنجبر رقیه، دانه کار، افشین، ریاضی برهان، (۱۳۹۸)، «ارزیابی توان زیست محیطی پارک ملی ساحلی دریایی نایبند در استان بوشهر به منظور استفاده های تفریحی»، فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره یازدهم، شماره ۴
- ۶- عبادتی، ناصر، رضویان، فاطمه، خوش منش، بهنوش، ۱۳۹۷، بررسی روند تغییرات خط ساحلی بندر عسلویه تا بندر دیر با استفاده از تکنیک‌های GIS و RS، فصلنامه اکو هیدرولوژی، دوره ۵، شماره ۲، تابستان، صص ۶۵۳-۶۶۲
- ۷- عطایی، سهیل، عجنی، مهدی، لشته نشایی، میراحمد و یعصوبی، سید حسین، ۱۳۹۵، تاثیر نوسانات تراز آب دریا بر تغییرات خطوط ساحلی دریای خزر، نشریه مهندسی دریا، دوره ۱۲، شماره ۲۴
- ۸- غفاری، بهمن، ضرغامی، ابراهیم و نوری، سهیلا، ۱۳۹۳، نقش گردشگری ساحلی در توسعه پایدار مناطق ساحلی (مطالعه موردی: شهر بندرعباس)، کنفرانس سراسری الکترونیکی محیط زیست و انرژی ایران، شیراز، <https://civilica.com/doc/302022>

1. Bruun, P., 1962. Sea-Level Rise as a Cause of Shore Erosion, *American Society of Civil Engineers Journal of the Waterways and Harbours Division*, 88, 117-130.

2.. Esmail, M.; Elham, M. W.; & H, Fath, 2019. Assessment and prediction of shoreline change using multi-temporal satellite images and statistics: Case study of Damietta coast, Egypt, *Applied Ocean Research*, 82, 274-282.

3. Jonah, F. E.; Jonah, I.; Osman, A.; Shimba, M. J.; Mensah, E. A.; Adu-Boahen, K.; Chuku, E. O.; & E, Effah, 2016. Shoreline change analysis using end point rate and net shoreline movement statistics: An application to Elmina, Cape Coast and Moree section of Ghana's coast, *Regional Studies in Marine Science*, 7, 19-31.

4. Kaftan, V.; Boris, K.; & S, Lebedev, 2018. Analysis of Sea Level Changes in the Caspian

Sea Related to Cosmo-Geophysical Processes Based on Satellite and Terrestrial Data, *Geodesy and Geodynamics*, 9 (6), 44-55.

5. Kakroodi, A. A.; Kroonenberg, S. B.; Hoogendoorn, R. M.; Mohammad Khani, H.; Yamani, M.; Ghassemi, M. R.; & H. A. K, Lahijani, 2012. Rapid Holocene Sea-Level Changes along the Iranian Caspian Coast. *Quaternary International, Late Quaternary morphodynamics in East Asia*, 263, 93-103.

6. Kaplin, P. A., & A. O. Selivanov., (1995). Recent coastal evolution of the Caspian Sea as a natural model for coastal response to the possible acceleration of global sea-level rise. *Marine Geology*, 124, 161-175.

7. Kermani, S.; Boutiba, M.; Guendouz, M.; Guettouche, M.; & S. K. Dalila, 2016. Detection and analysis of shoreline changes using geospatial tools and automatic computation: Case of jijlian sandy coast (East Algeria), *Ocean & Coastal Management*, 132, 46-58.

8. Khoshrovan, H., & B, Vafaie., (2016). Caspian Sea water level fluctuations (past, present and future), 18th Marine Industry Conference, Kish Island (In Persian).

9. Khoshrovan, H., 2020. Spatial and temporal changes of coastal habitats of Gorgan Bay under the influence of Caspian Sea fluctuations, *Sepehr Magazine*, 29(115), 138-127 (In Persian).

10. Kroonenberg, S. B.; Badyukova, E. N.; Storms, J. E. A.; Ignatov, E. I.; & N. S. Kasimov, 2000. A full sea level cycle in 65 years: barrier dynamics along Caspian shores, *Sedimentary Geology*, 134, 257-274.

11. Li Cui, B., & L, Xiao-Yan., (2011). Coastline Change of the Yellow River Estuary and its Response to the Sediment and Runoff (1976–2005). *Geomorphology*, 127, 32-40. [DOR:

12. Manc, E.; Pascucci. V.; Deluca. M.; Cossu. A.; & S, Andreucci, 2013. Shoreline evolution related to coastal development of a managed beach in Alghero, Sardinia, Italy, *Ocean. Coast. Manag*, 85, 65-76.

13. Naderi Beni, A.; Alizadeh-Lahijani, H.; Pourkerman, M.; Jokar, R.; Djamali, M.; Marriner, N.; Andrieu-Ponel, V.; & R, Mousavi Harami, 2014. Late Holocene Caspian Sea Level Changes and its Impacts on Low Lying Coastal Evolution: a Multidisciplinary Case Study from South Southeastern Flank of the Caspian Sea, *Journal of the Persian Gulf*, 5 (16), 27-48.

14. Negahban, S.; Rostami, D.; & H, Ganjaeian, 2016. Monitoring shoreline changes using remote sensing (Case study: Oman Sea coastal area from Chabahar to Bandar Tang), *Journal of Quantitative Research*, 5 (1), 42-27 (In Persian).

15. Pilkey, O. H., & T, Hume., (2001). The shoreline erosion problem: lessons from the past. *Water Atmos.* 9 (2), 22e23. Salghuna N.N. Aravind Bharathvaj S. 2015. Shoreline Change Analysis for Northern Part Of The Coromandel Coast. *Aquatic Procedia*, 4, 317- 324.

16. Sarvati, M. R.; Mansoori, R.; & M, Ghahroudi Tali, 2015. The effect of rapid fluctuations in the water level of the Caspian Sea on the shores of the island of Mosskaleh, *Natural Geography Quarterly*, 11 (40), 16-1 (In Persian).

17. Schenthamilselvan, S.; Kakara, R. S.; & B, Rajan, 2013. assessment of shoreline change along karantaka coast ,india using GIS,RS, *indian journal of marine sciences*, 43 (7), july 2014.

18. Shayan, S., & M, Vali., (2020). Evaluating the trend of land cover changes in Assaluyeh - Shirino coastline using LCM model, 10 (2), 88-73 (In Persian).

19. Yamani, M.; Lorestani, Q.; & S, Emad al-Din, 2010. The relationship between wave

dynamics and sand distribution directions on the Caspian Sea coast (Babolrood and Haraz rivers), *Earth Science Research*, 1 (4), 80-96 (In Persian).

20. Yamani, M.; Rahimieh Harabadi, S.; & S, Goodarzi Mehr, 2011, A Study of Periodic Changes in the East Coast of the Strait of Hormuz Using Remote Sensing Techniques, *Journal of Environmental Erosion Research*, 1 (4), 21-7 (In Persian).

[DOR: 20.1001.1.22517812.1400.11.4.4.8] [Downloaded from

21. Winarso, G., and Budhiman, S., (2001). The potential application of remote sensing data for coastal study, Proc. 22nd. Asian Conference on Remote Sensing, Singapore.